شهرآرا ورزشی
۲۲۸۷
آشنبه
08
۱۷ اسفند ۱۴۰۴
۱۸ رمضان ۱۴۴۷
26 03
SHAHRARANEWS.IR

مروری بر احوالات والیبال مشهد در سالی که گذشت

ساحلی، جورسالنی را نکشید!

کارنامه ورزش مشهد ۱۴۰۴ والیبال

عکس: مهدی قربانی

ساعدهای آماده در سه منطقه عقب زمین والیبال چشمشان به توپی که از آن سوی زمین به سمتشان شلیک شود، خشک شد. والیبالیست‌های خراسانی حالا بیش از یک‌سال است که منتظر هیاهویی جانانه در سالن مهران شهرند، اما گویی گرد مرگ بر والیبال پاشیده‌اند؛ والیبالی که همین چند روز پیش سالن خاطره‌انگیزش در تهران (سالن ۱۲هزارنفری آزادی) هدف حمله هوایی آمریکایی صهیونی قرار گرفت تا حسرت‌های بسیاری بر دل والیبال‌دوستان بنشیند. اما والیبال در مشهد دیربازی است که هدف حمله بی‌رحمانه بی‌تدبیری قرار گرفته و حالا یک‌سال‌واندی است که در حسرت داشتن تیمی در هر یک از سطوح والیبال کشور مانده است. در این شماره بنا داریم کارنامه والیبال مشهد را در سالی که گذشت، مرور کنیم؛ از تلخ‌کامی‌ها و حسرت تماشای والیبال در تلویزیون بدون داشتن تیمی، تا درخشش تک‌ستاره‌هایی که از آسمان والیبال مشهد به والیبال کشور معرفی شده‌اند.

مرتضی اخوان

حسرت بزرگ سپهر صدرا

بیست و یکم فروردین سال ۱۴۰۴ بود که پرونده لیگ برتر والیبال بسته شد. فولاد سیرجان قهرمان شد و سیرجانی‌ها برای تیمشان دست زدند و سوت کشیدند. اما والیبال مشهد به ماتمکده‌ای می‌مانست. علاقه مندانش که با هزار امید و آرزو لیگ برتر را با تیم سپهر صدرا آغاز کرده بودند، خیلی زود امیدشان به ناامیدی بدل شد و تک نماینده والیبال شهر به شکل فاجعه باری از لیگ کنار گذاشته شد؛ تیمی که از همان روزهای ابتدایی با مالکیت عجیب و غریب چهار شریک که یکی شان امیر حسینی، ستاره سال‌های نه چندان دور تیم ملی بود، آن قدر حاشیه داشت که هیچ‌کس به موفقیتش امید نداشت. با وجود این، همین که هفته‌ای یک بار چراغ سالن مهران، سالن خانه والیبال استان، روشن بود و هواداران می‌توانستند به سالن بیایند و والیبال شهرشان را تشویق کنند، کافی بود. اما هرچه از مسابقات گذشت، اوضاع بحرانی‌تر شد. پرداخت نشدن مطالبات مالی بازیکنان کار را به اعتصاب، اعتراض و درنهایت بازی نکردن رساند؛ به شکلی که بازیکنان غیربومی مشهد را ترک کردند و با چندین مصاحبه آبدار از خجالت والیبال مشهد درآمدند. بازیکنان بومی مانده هم هفته به هفته کم و کمتر شدند تا سرانجام دیگر بازیکنی برای بازی در میدان باقی نماند. غیبت سپهر صدرا در یکی از بازی‌های ابتدای فصل کار را برای این تیم سخت کرد و تیر خلاص هم زمانی خورد که تیم فولاد سیرجان، مدعی اصلی قهرمانی که بعدتر جام را هم بالای سر برد، به مشهد آمد، اما روز مسابقه مشهدی‌ها حاضر به بازی نشدند تا عملا طبق قانون فدراسیون به دلیل غیبت غیرموجه در دو بازی، تیم از لیگ کنار گذاشته شود.

فصل جدید؛ فرصت‌هایی که از دست رفت

با شروع فصل جدید لیگ برتر والیبال فرصت‌های بسیاری برای والیبال مشهد مهیا شد تا بتواند دوباره امتیازی را بخرد و در لیگ برتر تیم داری کند. کنارکشیدن برخی تیم‌های لیگ برتری دو سهمیه دست نخورده را باقی گذاشته بود تا هر تیمی از هر استانی که خواست، با خرید امتیاز لیگ برتری شود. اما درنهایت مشهدی‌ها آن قدر دست دست کردند تا سهمیه‌ها به گنبد و رفسنجان رفت و والیبال مشهد دستش از لیگ برتر کوتاه ماند. حضور جبار قوچان‌نژاد در رأس سازمان لیگ برتر و والیبال این امیدواری را به هواداران مشهدی می‌داد تا شاید بتواند کاری برای والیبال این شهر کند، اما قوچان‌نژاد هم درگیر و دار اختلافات جدی با مدیرکل وقت ورزش و جوانان، علیرضا تاج فیروز، نتوانست کاری کند. این وسط وعده‌های گل درشت استاندار برای تشکیل کنسرسیوم ورزش و تیم‌داری اصولی در چند رشته ورزشی هم در طول مدت پیش فصل والیبال استان را تشنه نگه داشت و درنهایت راه به جایی نبرد؛ به شکلی که نه تنها در والیبال، بلکه در هیچ رشته دیگری هم ورزش استان از همه لیگ‌های برتر رشته‌های اصلی دور ماند.

تیم‌نداری به سبک خراسان!

ازدست رفتن سهمیه لیگ برتری فصل جاری برای والیبال مشهد تنها اتفاق تلخ نبود. تلخی زمانی بیشتر به کام والیبال دوستان استان نشست که مشهد در هیچ‌کدام از لیگ‌های دسته اول و دوم والیبال کشور هم امسال تیم‌داری نکرد؛ به شکلی که گویی مشهد هیچ استعداد و توانی در تیم‌داری والیبالی در هیچ سطحی ندارد. حتی مشهدی‌ها در لیگ‌های برتر رده‌های سنی هم امسال تیم نداشتند تا عملا والیبال استان تعطیل باشد. ۵۶ تیم امسال در لیگ‌های برتر، دسته اول و دسته دوم والیبال کشور حضور داشتند و سهم مشهد با این سبقه درخشان در والیبال از این سفره صفر بود!

بی‌صاحبی والیبال استان

والیبال استان خراسان رضوی از حدود دو سال پیش بی‌صاحب است. پس از بروز اختلافات جدی میان رئیس وقت این هیئت، جبار قوچان‌نژاد، با مدیرکل وقت، علیرضا تاج فیروز، والیبال استان وارد دوران سرپرستی شد؛ دورانی که طبق قانون در هیئت‌های ورزشی می‌تواند سه ماه و در صورت نیاز تمدید سه ماه دیگر باشد، اما پس از آن سرپرستی یک هیئت ورزشی خلاف قانون است. با این همه، والیبال استان حالا نزدیک هشت دوره سه ماهه با سرپرست اداره شده است. مهدی سلاطین، آخرین سرپرست هیئت والیبال استان است که همین یک ماه پیش می‌خواست سرانجام به هر شکلی که شده است، انتخابات ریاست این هیئت را برگزار کند و حتی نام نامزدهای نهایی هم اعلام و زمان برگزاری مجمع مشخص شد، اما باز در دقیقه نود برخی نامزدها که معادلات موفقیت را برای خود خطرناک می‌دیدند، تصمیم گرفتند بالابی پشت پرده انتخابات را به تعویق بیندازند. جبار قوچان‌نژاد، مهدی فعال، حمید میهن‌دوست و نوید زنده‌روحیان نامزدهای این انتخابات بودند که هیچ‌گاه پایشان به مجمع برگزاری انتخابات ریاست هیئت والیبال نرسید و بدین ترتیب والیبال استان هنوز بی‌صاحب است.

ظهور والیبال ساحلی و یک ناکامی دیگر

در سالی که والیبال سالنی استان خراسان رضوی هیچ برای عرضه نداشت، یک باره با تیم‌داری باشگاه استقلال تهران در رشته‌های مختلف ورزشی و رایزنی برخی اهالی والیبال استان، تیم والیبال ساحلی استقلال از مشهد در لیگ برتر شرکت کرد تا شاید بتواند با موفقیت‌هایش جور والیبال سالنی استان را بکشد؛ تیمی متشکل از بازیکنان جوان و با تجربه بومی و غیربومی که هر هفته با هیاهوی زیاد رسانه‌ای تلاش می‌کرد دستاوردسازی کند، اما واقعیت آن است که در پایان راه نتوانست دستاورد بزرگی برای والیبال ساحلی استان به ارمغان آورد و در لیگی کم‌کیفیت با تعداد تیم‌های کم، به جمع چهار تیم برتر نرسید. به عبارتی، والیبال ساحلی نتوانست جور والیبال سالنی استان را بکشد؛ اگرچه تلاش درخورستایشی کرد.

ستاره‌هایی که دیده نشدند

روند ستاره‌سازی والیبال مشهد پس از دورشدن از عرصه لیگ برتر و لیگ‌های دسته اول و دوم کشور به شکل معناداری متوقف شد. مشهد که روزی با تیم اشتادسازه در لیگ دسته اول ستاره‌ای چون یونس جوان را به کشور معرفی کرد که با تیم ملی جوانان قهرمان جهان شد، حالا یکی دو سالی است به همان ستاره‌های باقی مانده در لیگ برتر دلخوش است؛ بازیکنانی که البته روز به روز از درخشش و فروغشان کم می‌شود و دیگر کمتر کسی از آن‌ها یاد می‌کند. البته در این بین علی حاجی‌پور یک استثناست. شهروز همایونفرمنش، امین علوی، یونس جوان، پوریا یلی، امیر پژومان، امیر غفاریان و علیرضا عبدی چند ستاره مانده در لیگ برتر والیبال هستند که در تیم‌هایشان نقش‌آفرینی چندانی در مسیر موفقیت ندارند. البته شهروز همایونفرمنش و یونس جوان در میان این فهرست عملکرد بهتری داشتند، اما دیگر نفرات مهره‌های اثرگذار تیمشان نیستند.

محمد جوانشیر
داغ بردل نشسته اهالی والیبال در ۱۴۰۴

کوچ غریبانه به قطعه نام‌آوران

ستاره والیبال خراسان رضوی در دهه‌های ۵۰ و ۶۰، در آخرین روز تابستان امسال دار فانی را وداع گفت. محمد جوانشیر، شماره ۱۰ خوش قدوقامت والیبال استان، درحالی به دیار باقی شتافت که این سال‌های آخر عمرش را در کنج غربت، در آسایشگاه سالمندان و با بیماری قند سپری کرد. او به دلیل بیماری یکی از پاهایش را از دست داده بود و در سال‌های آخر عمرش زندگی غریبانه‌ای داشت. جوانشیر کوچ غریبانه‌ای به قطعه نام‌آوران بهشت رضا(ع) مشهد داشت و سال تلخ والیبال استان را با این کوچ تلخ‌تر کرد.

والیبال استان در سالی که گذشت دو ستاره داشت. یکی با عملکرد خیره‌کننده‌اش ستاره بود و دیگری با تصمیمات عجیب و غریبش درکانون توجه قرار گرفت. علی حاجی‌پور، ستاره بلامنازع والیبال خراسان در یکی دو سال اخیر، با تیم ملی عنوان قهرمانی بازی‌های کشورهای اسلامی را در سال جاری به دست آورد. او امسال در فروردین با فولاد سیرجان هم قهرمان لیگ برتر شد تا عنوان ارزشمندترین بازیکن لیگ را به دست آورد؛ مسئله‌ای که او را به مهره محبوب روبرتو پیاتزا، سرمربی ایتالیایی تیم ملی، بدل کرد. حاجی‌پور در میان فهرست بلندبالای ستاره‌های لژیونر تیم ملی در پست پشت خط زن توانست نظر سرمربی خارجی را جلب کند و حتی در مسابقات جهانی هم به میدان برود. او امسال هم در ترکیب فولاد سیرجان فصلی درخشان را پشت سر می‌گذارد و تا پیش از تعطیلی مسابقات به سبب جنگ

۲چهره ویژه مشهدی سال والیبال ایران

از فروغ حاجی‌پور تا بازگشت حسینی

تحمیلی، با عملکرد فوق‌العاده در حمله پس از امیر غفور دومین بازیکن امتیازآور لیگ برتر بود. اما چهره دیگر والیبال استان در سالی که گذشت، امیر حسینی است؛ مردی که پس از ناکامی بزرگ در مقام سرمربی با تیم سپهرصدرای مشهد، یک سالی از میادین دور بود و یک باره در پنجاه سالگی و همین ماه گذشته خبری شگفت‌انگیز از او منتشر شد. حسینی با تیم تهران بیشه چمستان در لیگ دسته اول والیبال به میادین بازگشت و جالب آنکه فقط سرمربی این تیم نیست، بلکه در مقام بازیکن مربی با این باشگاه قرارداد بسته است. دست به توپ شدن حسینی در پنجاه سالگی به عنوان یک پاسور رکوردی منحصربه‌فرد در تاریخ والیبال ایران به حساب می‌آید و از همین حیث او را به چهره ویژه سال والیبال خراسان رضوی و کشور بدل کرده است. حسینی و تیمش در لیگ دسته اول تا پیش از تعطیلی مسابقات توانستند به جمع چهار تیم برتر صعود کنند و با ازسرگیری مسابقات و در صورت پیروزی در بازی نیمه نهایی و رسیدن به فینال می‌توانند جواز صعود به لیگ برتر را به دست آورند؛ اتفاقی که برای یک تیم کم‌نام و نشان چون تهران بیشه چمستان اتفاقی خارق‌العاده است. باید منتظر نشست و دید آیا امیر حسینی می‌تواند با این تیم به لیگ برتر برسد و با بازی در فصل آینده لیگ برتر یک رکورد جدید را به نام خود ثبت کند یا خیر.

یادداشت

گم‌شده وفاق

حمیدرضا معصومیان
دبیر سرویس ورزش

اول/ والیبال خراسان سال ۱۴۰۴ را درحالی پشت سر گذاشت که مثل دیگر رشته‌های توپی جایی در سطح اول ورزش کشور نداشت. با این همه، این نبودن از جنس نبودن بقیه رشته‌ها نبود و در خانواده والیبال آنچه پایه‌گذار و سپس آتش‌افروز این غیبت شد، نداشتن وفاق و همدلی بود. جامعه والیبال استان با وجود سترگ بودن و داشتن سرمایه‌های ارزشمند، نشان داد اهل رفاقت و گذشتن نیست و به این علت پیاپی ضربه خورده است. در بزنگاه‌های مختلف در یک دهه اخیر این انشقاق در میان اهالی والیبال خراسان بارها دیده شده و حکایت دیگی که برای ما نجوشد، ضربات جدی به این رشته جذاب زده است. شاهد مثال آخر این غصه، قصه حضور مجموعه اقتصادی نیان‌الکترونیک در عرصه تیم‌داری بود؛ یک مجموعه توانمند در بخش خصوصی که در وانفسای بی‌پولی والیبال پای کار آمد، اما با صداقت و سرمایه او کاری شد که بعید است حالاحالاها دور والیبال بیاید! چیزی شبیه کارهایی که اهالی نااهل فوتبال با بخش خصوصی در دهه ۷۰ کردند و چنان داغ به دل آن‌ها گذاشتند که دیگر برای همیشه پای آن‌ها از حضور در عرصه تیم‌داری بریده شد!

دوم/ بلاتکلیفی هیئت والیبال در دو سال گذشته یکی دیگر از مصادیق فقدان اتحاد و اعتماد در بین خانواده والیبال استان است. پس از رفتن جبار قوچان‌نژاد که مدت‌ها با مدیرکل قبلی ورزش و جوانان استان مشکل‌دار شده بود، هیئت والیبال نتوانسته به مرحله ثبات برسد و دائم در حال تغییرات بیهوده است؛ جابه‌جایی‌ها و تغییراتی که نه‌تنها کارساز و ثمربخش نبوده، بلکه فرصت همکاری و همدلی را از اهالی والیبال گرفته است. سامان‌گرفتن این هیئت و پایداری هر کسی که سکان‌دار آن خواهد شد، بدون توجه به میزان کیفیت و مقبولیتش می‌تواند یک نقطه ثبات برای والیبال ایجاد کند که بشود پس از آن اقدامات اساسی چون فکرکردن برای بازگشت به سطح اول والیبال کشور کرد.

سوم/ والیبال خراسان رضوی به رغم همه کمبودها و نداشته‌ها از ظرفیت چشمگیر پیشکسوتان برخوردار است. این گروه در سال‌های گذشته بیشتر نظاره‌گر اتفاقات والیبال بودند که شاید یکی از دلایل نابسامانی موجود باشد. به گمان بسیاری، دلسوزی موسپیدان والیبال استان که برخی حتی در پهنه کشور از عزت و اعتبار برخوردارند، می‌توانند گره خیلی از مشکلات را باز کند؛ گم‌شده وفاق که به نظر حالا علت‌العلل مسائل والیبال استان می‌تواند با دخالت به‌جا و مؤثر بزرگان پیدا شود تا راه صلاح را نشان بدهد.

ورزش بانوان

تولد ستاره‌ها در سال کم‌فروغ تیم‌داری

درخشش روی تورهای بین‌المللی

مژده رنگیان

والیبال بانوان خراسان رضوی سال‌هاست که از رقابت‌های لیگ برتر کشور دستش کوتاه مانده است. این دوری از لیگ برتر نه به علت نداشتن استعدادها و مربیان باتجربه، بلکه به واسطه نبود حامی مالی و اسپانسر بوده است و با وجود صعود چندین باره تیم‌های دختران شهر به لیگ برتر، آن‌ها به اجبار سال بعد هم به لیگ یک بازگشته‌اند. امسال نیز رقابت‌های لیگ دسته یک والیبال کشور شاهد حضور نماینده مشهد بود، ولی تیم والیبال دختران مقاومت آرتین با وجود درخشش، نتوانست به جمع چهار تیم نهایی لیگ دسته اول راه یابد. لیگ دسته دوم نیز همیشه میزبان حضور پرتعداد خراسانی‌هاست و امسال هم پنج تیم از استان در این رقابت‌ها حضور داشتند. درمقابل، دختران والیبالیست خراسان رضوی در میادین مختلف ملی و بین‌المللی روی تور افتخارآفرین بوده‌اند. امسال شاهد دعوت ۹ والیبالیست خراسان رضوی به اردوهای ملی در رده‌های مختلف بودیم. در تیم ملی بزرگسالان مبینا غفاریان و زهرا صالحی دو خراسانی حاضر در تمرینات بودند. در تیم ملی کمتر از هجده سال آیدا باقرنیا، نگار حسینی، آیدا ولی‌نژاد و نگین مطبوعی، چهار بازیکن استان، در فهرست ملی جای گرفتند. در تیم ملی کمتر از شانزده سال نیز عسل ولی‌پور، ترانه جامچی و هستی صفاریان به اردو دعوت شدند. اما ستاره والیبال استان در سال ۱۴۰۴ بی‌شک زهرا صالحی بود. زهرا صالحی، ملی‌پوش بیست و چهارساله سبزواری، سرعتی‌زن و مدافع میانی با ۱۸۷ سانتی‌متر قد است که در این سال‌ها نماینده استان در لیگ برتر و تیم ملی بوده است. او عنوان برترین بازیکن لیگ برتر باشگاه‌های ایران در فصل گذشته را کسب کرد و سرمربی کره‌ای را مجاب کرد تا از او در جام ملت‌های آسیا و مسابقات کاوا استفاده کند. امسال تیم ملی والیبال زنان ایران توانست عنوان قهرمانی و مدال طلای باارزش والیبال زنان آسیای مرکزی را به دست آورد. خرداد امسال نیز در نخستین دوره جام ملت‌های والیبال زنان آسیا حاضر شد که زهرا صالحی، مدافع میانی تیم ملی، یکی از بازیکنان امتیازآور ایران بود و به صورت میانگین تقریبا در هر بازی سیزده امتیاز برای تیم ملی ایران کسب کرد. همچنین امسال دو والیبالیست خراسانی با پیراهن تیم فولاد سپاهان اصفهان نخستین مدال باشگاهی تاریخ والیبال زنان ایران را به رنگ طلایی کسب کردند. در مسابقات لیگ زنان آسیای مرکزی، تیم سپاهان حاضر شد که زهرا صالحی و آیدا ولی‌نژاد، دو بازیکن مشهدی این تیم بودند و در کنار چهره‌های مطرح والیبال ایران این مدال ارزشمند را کسب کردند. صالحی به جز تیم ملی در لیگ برتر هم یکی از مهره‌های ارزشمند است. او امسال به سایپا برگشت و حالا مدعی کسب قهرمانی است.